

יום שלישי, י' בסיוון התשפ"ו
26 במאי 2026

נאומו המלא של הרמטכ"ל, רב-אלוף אייל זמיר מטקס מצטייני הרמטכ"ל

בסדיר

חבריי לפורום המטה הכללי,
מפקדים וחיילים יקרים,
משפחות,
וחשובים מכול – אתם המצטיינים,

בפרשת 'נשוא', אותה קראנו השבת, מופיעה דמותו המקראית של נחשון בן עמינדב. המדרש מספר כי כשהעם עמד מול ים סוף והמצרים סגרו מאחור, המנהיגות הותיקה עמדה לטקס עצה, איש לא העז לקפוץ. ואז קפץ נחשון אל המים ובמעשה של רגע – הפך למנהיג. שמו של נחשון מגלם נחישות ועוצמה, אבל ניתן להצביע על אפשרות נוספת – אולי השם מרמז גם על ניחוש – על היכולת לפעול במציאות מסופקת, לא ודאית, להעריך מהו המעשה הנכון, ולקבל הכרעה אמיצה ברגע האמת. כשאני מביט בכם, נבחרת המצטיינים של צה"ל, אני רואה את ה'נחשונים' של ימינו. כשלמדתי לעומק את הרקע להגעתכם למעמד הזה הערב, הבנתי היטב את המנהיגות שאפיינה כל אחד ואחת מכם והפכה אתכם למצטיינים. זה יותר משנתיים שאנו נלחמים במלחמה קשה ומתמשכת, מלחמה רב-זירתית שבה המציאות לעיתים קרובות אינה ודאית, הערפל נראה סמיך. ברגעים הללו, בצמתים הללו, לא תמיד אפשר לתת את הפקודה המפורשת או להמתין לתנאים האופטימליים.

גיליתם נחישות, לקחתם אחריות, הובלתם ראשונים במים סוערים וסחפתם את פקודיכם אחרים. בעשייתכם הפכתם את האי-ודאות לניצחון, ואת החשש לתעוזה. המלחמה הזאת נפתחה ביום הקשה והכואב ביותר שידעה מדינת ישראל. כישלון שבעה באוקטובר מלווה אותנו בכל יום ומחייב אותנו לתחקר באומץ, לבחון את עצמנו ולהפיק לקחים באופן עמוק, נוקב ובלתי מתפשר.

מתוך עומק המחדל אנו צומחים דרוכים ומוכנים יותר. שהרי האחריות לביטחונם של אזרחי ישראל מוטלת על כתפינו – ועלינו בלבד. יצאנו למלחמה עצימה ורב-זירתית בכל הגזרות; מן הדרום ועד הצפון, מעל הקרקע ומתחתיה, בכל מקום פועלים מפקדי צה"ל וחייליו בנחישות, ביוזמה ובאומץ מול אויבינו – מגינים על אזרחי ישראל, משיבים את הביטחון ומבצרים את עתידה של מדינת ישראל.

בתוך המערכה המתמשכת, במבצעים ההיסטוריים "מרכבות גדעון", "עם כלביא", ו"שאגת הארי", במאמצינו לשחרור חטופינו, בכל מקום, בזירות קרובות ורחוקות – הוכיח צה"ל פעם אחר פעם את עוצמתו, את עליונותו המבצעית ואת יכולתו לפעול בשיתוף פעולה רב זרועי הדוק מאי פעם כדי להגן על מדינת ישראל.

מכובדיי, איננו נלחמים רק את מלחמות העבר, כי אם בונים את צבא העתיד. העתיד תמון בכם – המצטיינים. התוכנית הרב-שנתית שאנו מובילים, נועדה להבטיח כי צה"ל יוסיף להיות צבא חזק, מתקדם, יוזם ומכריע ויצלח את האתגרים המשתנים שלפנינו. אך יותר מכול, תר"ש "חושן" היא השקעה באנשים – בכם, אנשי הקבע והקצינים של צה"ל.

בשנתיים וחצי האחרונות הוכחתם פעם אחר פעם כי אתם עמוד השדרה של צה"ל; בכשירות, במקצועיות, בהתמדה ובנכונות לשאת בכל אחריות ובכל משימה. רבות מהצלחותינו לא היו מתאפשרות ללא המחויבות, הידע והניסיון שאתם מביאים עימכם מדי יום ביומו.

המחויבות שלנו אליכם עמוקה. נמשיך לחזק אתכם ואת בני משפחותיכם; להשקיע בהון האנושי, בדרג הלוחם והתומך, בתנאי השירות, בהכשרה וביכולת להמשיך להצמיח דור איכותי, ערכי ומקצועי של אנשי קבע, שהרי יתרונו הגדול ביותר של צה"ל לא טמון רק בטכנולוגיה – אם באנשים המשרתים בו.

טקס מצטיינים בתקופת מלחמה נושא עמו משמעות עמוקה וטעונה מטקס בימי שגרה. מוקדם יותר היום, דיבר בשם המצטיינים רב-סרן ש' בן משה, אשר בתופת שבעה באוקטובר נלחם עם גדודו ביישובי עוטף עזה, נפצע בקרבות ואיבד את אחיו הגדול, אריאל בן משה זיכרונו לברכה, שהיה אף הוא מצטיין רמטכ"ל. גם לאחר פציעתו והאובדן הכבד, ראיתם לפניכם, בחר ש' להמשיך

בדרכו ובמורשתו של אחיו, חזר לפקד על פלוגתו והמשיך להוביל את אנשיו בהצטיינות כשהוא נותן דוגמה אישית מעוררת השראה.

ש', ריגשת אותי בנאום שנשאת פה, הטבת לתאר את אחיך אריאל גיבור ישראל, מילד בן שמונה מתוסכל, חוצב דרכו בהצטיינות, חדור תחושת שליחות, מודל ללוחם הישראלי בימינו, דור הגבורה, דור של אחריות לאומית ומנהיגות עילאית. את מה שכתבת ש', יש להפיץ בכל צה"ל מבחינת "ממני תראו וכן תעשו". לאורו, ולאור חבריו גיבורי ישראל שהקריבו במלחמה, הם שהקריבו את הניצחון על אויבנו והם שהביאו את שחרור חטופינו. נצעד לאור הערכים שלהם שמאירים לנו את הדרך. דרך של תקומה, דרך של בנייה ודרך של ניצחון.

נמצא איתנו, רב-סרן י', המשרת כקצין המודיעין של חטיבה 7. י' הוא קצין מצטיין, בן למשפחה יוצאת דופן שבה המצוינות איננה רק הישג רגעי, אלא דרך חיים. בשבעה באוקטובר, בתופת הקרבות, פעלה אימו – טלי, שנמצאת איתנו כאן היום, באומץ לב וחילצה פצועים תחת אש, וגם אחיו – שלחם בגבורה ונפצע בקרב. שלושת אחיו של י' זכו אף הם לאורך השנים להצטיינות, וכעת באופן טבעי מצטרף אליהם גם י'. לצידם ניצב גם רב-סמל מתקדם מ' מפיקוד העורף, שפעל לאורך המלחמה בקור רוח ובאומץ לב במשימות חילוץ לכודים תחת אש. בפועלו בשטח הציל חי אדם רבים.

אין לי הרבה זמן לפרט פה על כל אחד ואחת מכם, לכן אתמקד רק במצוינות של ש', ס', י' ומ' ושלכם המצטיינים, אינה נמדדת רק בתפקיד או בדרגה – אלא בסיפורים האנושיים על הנחשונים בני זמננו; החותרים למגע בקרב תוך הקרבה וסיכון חייהם; שלעיתים גם נפצעו, קמו ושבו לעשייה מתוך תחושת שליחות עמוקה.

בתוך שנים מורכבות וקשות במיוחד, הסיפורים שלכם הם מקור לגאווה בעבור מפקדיכם, משפחותיכם ועבור צה"ל כולו ומדינת ישראל. משפחות יקרות, אתן שותפות לכל עיטור והצטיינות. אתן העוגן האיתן שמאפשר ליקיריכן לעמוד במשימה. תודה לכן המשפחות על המחויבות ועל התמיכה שאין לה תחליף.

גם במעמד חגיגי זה, אנו זוכרים את חברינו שנפלו. מפקדים ופקודים, אחים לנשק, שחירפו נפשם בעבור המולדת. אנו נושאים איתנו את זכרם בכל יום. אנו מחבקים את המשפחות השכולות ומתפללים לרפואת גיבורינו האמיצים, המנהלים כרגע את קרב חייהם בשיקום.

מצטיינים ומצטיינות יקרים, בסוף מרץ, אלף תשע מאות ארבעים ושמונה (1948), ימי 'מרץ השחור', כשירושלים הייתה נתונה במצור ותחת איום קיומי התקבלה החלטה נועזת וחסרת תקדים לגייס כוח עצום ולפרוץ את הדרך לעיר במבצע שנקרא 'מבצע נחשון'.

לימים, תיאר ראש המפקדה הארצית של ההגנה, ישראל גלילי, את הלילה ההוא במילים שחרוטות בדברי הימים של עצמאותנו: 'האימה הולידה את ההעזה, וההעזה הולידה את נחשון'. במשך יותר משנתיים של לחימה מורכבת ורב-זירתית, גם אנו פגשנו ברגעים קשים, ברגעי מבחן של אי-ודאות. אך בכל פעם מחדש – מתוך כובד האחריות והשעה, צמח צבא של 'נחשונים' שפרצו קדימה.

ההצטיינות, אינה נמדדת רק בכוח לפרוץ ולהיות נחושים, אלא בעיקר ביכולת לעשות זאת בענווה. לפעול ללא אגו, מתוך שליחות, כתף אל כתף עם פקודיכם, למען ביטחון עמנו והגנת ביתנו. בזכות נחישותכם, תעוזתכם וצניעותכם הפיקודית – אתם חומת המגן האיתנה של מדינת ישראל כולה. תודה לכם, המשיכו להצטיין, עלו והצליחו.